

Finanstilsynsklagenemnda

Finanstilsynsklagenemndas avgjørelse 6. august 2026

Sak: 2025/1565

Klager: Bitastad AS

Finanstilsynsklagenemndas medlemmer:

Morten Kinander, Cecilie Kvalheim, Eyvinn Rudjord Helgevold

1 Sakens bakgrunn

(1) Saken gjelder Bitastad AS' (heretter «Bitastad», «klager») klage på Finanstilsynets vedtak 29. februar 2024, der Finanstilsynet avsto søknaden om dispensasjon fra kravet om konsesjon for å drive finansieringsvirksomhet etter finansforetaksloven.¹

(2) Bitastad har seks restaurantkonsepter/-kjeder; Big Bite, SOT, Sabrura, Sanoi, Jordbærpikene og Kompis. Konseptene drives gjennom egne datterforetak («Datterforetakene»). Enkelte av datterforetakene er organisert som delkonsern med et morselskap, et driftsselskap og et merkevarerelskap, der driftsselskapet er franchisegiver. I kjeder der datterforetaket ikke er organisert som delkonsern, er Bitastads datterforetak selv franchisegiver. Franchisetakerne er ikke eid av foretak i Bitastadkonsernet, men er selvstendige foretak som er tilknyttet Bitastadkonsernet gjennom franchiseavtaler. I tillegg til selskapene som drifter lokasjonene, har Bitastad fire datterforetak som tilbyr varer og tjenester til franchisetakerne.

(3) Den 11. august 2023 ba klager Finanstilsynet vurdere om ulike finansielle ytelser var unntatt fra konsesjonsplikt etter finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd.

Det ble subsidiært søkt om dispensasjon fra kravet om konsesjon etter finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd, dersom Finanstilsynet mente at virksomheten innebar konsesjonspliktig finansieringsvirksomhet.

(4)

¹ Lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

[REDACTED] Finanstilsynet la til grunn at de aktuelle lånene og garantiene ikke var omfattet av konsernunntaket i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav c, fordi franchisetakerne ikke inngikk i samme konsern som långiver eller garantistiller. Finanstilsynets la videre til grunn at det ikke var tale om finansiering i enkeltstående tilfeller, jf. finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav f. Finanstilsynet avsto den subsidiaire søknaden om dispensasjon fra konsesjonskravet for disse lånene og garantiene, med den begrunnelse om at det ikke forelå et «særlig tilfelle», jf. finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd.

- (5) Den 21. mars 2024 ba klager om revurdering av Finanstilsynets tolkning av konsernunntaket. Dersom Finanstilsynet opprettholdt sin tidligere konklusjon, påklaget klager avslaget på søknaden om dispensasjon. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- (6) Finanstilsynet vurderte klagen, men konkluderte med at klagers anførsler ikke ga grunnlag for å endre vedtaket, jf. forvaltningsloven § 33.² Klagen, Finanstilsynets innstilling og sakens dokumenter ble oversendt Finanstilsynsklagenemnda 29. oktober 2025.
- (7) Finanstilsynsklagenemnda kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd. Etter forvaltningsloven § 34 fjerde ledd kan Finanstilsynsklagenemnda treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til Finanstilsynet for helt eller delvis ny behandling.

2 Klagers anførsler

- (8) Klager har i hovedsak gjort gjeldende at [REDACTED] til fordel for franchisetakerne faller utenfor finansieringsvirksomhetsbegrepet. Klager anfører at begrepet «virksomhet» i finansforetaksloven § 2-1 må tolkes presiserende i lys av

² Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker.

forarbeidene, slik at det gjelder et selvstendig vilkår om at finansieringen må utgjøre «virksomhet».

- (9) Alternativt mener klager at garantiene faller inn under konsernunntaket ved en utvidende tolkning av konsernbegrepet i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav c. Klager mener at Finanstilsynet har lagt til grunn en strengere tolkning enn den forarbeidene, lovhistorikken og hensynene bak konsernunntaket tilsier. [REDACTED]
- (10) Klager anfører at også systemhensyn tilsier en utvidende tolkning av konsernbegrepet, ettersom Finanstilsynet i andre saker har tolket konsernbegrepet under selgerkredittunntaket i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav d (nå bokstav e) utvidende i saker som gjaldt kreditt til kunder av autoriserte forhandlere eller franchisetakere. Klager mener at det vil gi bedre konsistens i regelverket dersom konsernbegrepet tolkes likt i de to unntakene.
- (11) Subsidiært anfører klager at garantistillelsen må anses som et «særlig tilfelle» etter finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd, og at det derfor bør gis dispensasjon fra konsesjonskravet. Klager er uenig i at det vil innebære en utvanning av unntaket i strid med lovgivers forutsetning, dersom det gis dispensasjon. Det vises til at garantistillelsene ligger utenfor den virksomheten som konsesjonsplikten etter finansforetaksloven er ment å ramme, [REDACTED] Klager mener at dispensasjonshjemmelen bør komme til anvendelse nettopp i et slikt tilfelle, der konsesjonsplikt fremstår som klart uforholdsmessig og virksomheten ikke reiser særskilte risikoer for partene eller den finansielle stabiliteten. At lovgiver ikke har fastsatt et uttrykkelig unntak, kan etter klagers syn ikke anses som en villet lovgivervilje.
- (12) Klager avviser at en dispensasjon i saken ville gi presedens for brede unntak fra finansforetaksloven, og viser blant annet til at det kan stilles vilkår dersom det skulle være bekymring for at dispensasjonen kan bli for vidtrekkende. Klager viser videre til at saken har betydelige likheter med Finansdepartementets vedtak av 14. juni 2022, hvor Mesterguppen AS ble gitt dispensasjon.³ [REDACTED]
- (13) Klager viser avslutningsvis til behandlingen av Prop. 39 L (2025–2026), der det er fattet lovvedtak om endringer i konsernunntaket.⁴ Etter klagers syn er hensynene som trekkes frem i proposisjonen, de samme som anføres fra klagers side i denne saken, og de taler for en presiserende eller utvidende tolkning, eller i alle fall for å gi dispensasjon.

3 Finanstilsynets vedtak og merknader

- (14) Finanstilsynet har i hovedsak gjort gjeldende at klagers garantistillelser er finansieringsvirksomhet, og viser til at lovgiver har satt en nedre grense for hva som skal anses som «finansieringsvirksomhet», ved at finansiering som bare ytes i enkeltstående

³ Finansdepartementets vedtak i sak 21/5321.

⁴ [Lovvedtak 69 \(2025-2026\) - stortinget.no](https://lovvedtak69.stortinget.no).

tilfeller, ikke regnes som finansieringsvirksomhet, jf. finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav f. Klagers garantistillelse er ikke enkeltstående tilfeller.

- (15) Finanstilsynet mener videre at garantistillelse til franchisetakerne ikke er omfattet av konsernunntaket. Etter Finanstilsynets syn vil det kreve lovendring dersom franchiseforhold skal kunne omfattes av konsernunntaket i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav c, ettersom ordlyden kun omfatter konsernforhold. At det kreves en lovendring for at foretak konsesjonsfritt skulle kunne stille garantier for tilknyttede selskap og ikke bare selskaper i konsernforhold, taler for at en lovendring også er nødvendig for at franchisegivere skal kunne gjøre det samme overfor franchisetakere. Finanstilsynet påpeker at det er andre forhold enn bare bestemmelsesretten som skiller et franchiseforhold fra et konsernforhold, og viser til at det her stilles garanti til en annen økonomisk enhet med andre eiere, og at denne driver for egen regning og risiko uavhengig av garantistiller.
- (16) Når det gjelder søknaden om dispensasjon fra konsesjonskravet, viser Finanstilsynet til at det ikke foreligger et særlig tilfelle. Finanstilsynet legger vekt på at franchise er en relativt utbredt måte å organisere næringsvirksomhet på, og at unntak kan gi uheldige presedensvirkninger, fordi det vil være krevende for Finanstilsynet å trekke opp en hensiktsmessig grense for hvilke franchiseavtaler som i tilfelle vil utgjøre et særlig tilfelle. [REDACTED]
- (17) Finanstilsynet er enig med klager i at det er flere likheter med et tidligere dispensasjonsvedtak fra Finansdepartementet. Likevel peker Finanstilsynet på enkelte forskjeller som gjør at det tidligere vedtaket ikke skal tillegges avgjørende vekt. Det vises til at det er mange franchisevirksomheter og at et unntak vil kunne gjelde mange. Presedensvirkningene av å gi unntak tilsier at det ikke gis dispensasjon.

4 Rettslig grunnlag

- (18) Finansieringsvirksomhet kan bare drives av banker, kredittforetak og finansieringsforetak som har tillatelse til å drive slik virksomhet i Norge, jf. finansforetaksloven § 2-1 første ledd. Etter finansforetaksloven § 2-1 annet ledd bokstav a regnes det å yte kreditt og å stille garantier for egen regning som finansieringsvirksomhet.
- (19) Det følger av finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav c at det ikke regnes som finansieringsvirksomhet å stille garantier overfor foretak i samme konsern som garantistiller. Det følger av forarbeidene at konsernbegrepet i aksjelovgivningen skal legges til grunn for forståelsen av konsernbegrepet i finansforetaksloven.⁵ Et konsern er i aksjeloven § 1-3 første ledd definert som et morselskap sammen med et datterselskap eller datterselskaper.⁶ Et aksjeselskap er morselskap dersom det på grunn av avtale eller som eier av aksjer har bestemmende innflytelse over et annet selskap, § 1-3 annet ledd. Det regnes heller ikke som finansieringsvirksomhet å stille garantier for tilknyttet selskap som nevnt i regnskapsloven § 1-4, jf. finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav d.⁷
- (20) Etter finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd kan departementet i særlige tilfeller unnta finansforetak og grupper av finansforetak, samt enkelte typer virksomhet av

⁵ Jf. NOU 2011:8 Bind B side 631, og finansforetaksloven § 7-4.

⁶ Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper.

⁷ Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v.

finansforetak, fra en eller flere bestemmelser i loven og sette vilkår for slikt unntak. Myndigheten til å treffe vedtak etter denne bestemmelsen er delegert til Finanstilsynet.⁸

5 Klagenemndas vurdering

5.1 Vurdering av om garantiytelsene er konsesjonspliktig finansieringsvirksomhet

- (21) Spørsmålet er om [redacted] garantistillelser for forpliktelser [redacted] inngått av franchisetakere med franchiseavtaler med foretak i Bitastadkonsernet, skal regnes som finansieringsvirksomhet etter finansforetaksloven § 2-1 andre og tredje ledd. [redacted]
- (22) Finanstilsynsklagenemnda presiserer innledningsvis at Finanstilsynets tolkningsuttalelse ikke utgjør et enkeltvedtak, og at klagen i utgangspunktet begrenser seg til avslaget på dispensasjonssøknaden. Spørsmålet om det foreligger konsesjonsplikt, er imidlertid en forutsetning for om det er behov for dispensasjon for å drive finansieringsvirksomhet lovlig. Finanstilsynsklagenemnda tar derfor først stilling til hvorvidt garantiytelsene utgjør konsesjonspliktig finansieringsvirksomhet.
- (23) Begrepet «finansieringsvirksomhet» er definert i finansforetaksloven § 2-1 andre ledd. Ordlyden i bokstav a, «å yte kreditt og stille garantier for egen regning», favner i utgangspunktet vidt. I lovens § 2-1 tredje ledd er det imidlertid fastsatt flere unntak for aktivitet som ikke skal regnes som finansieringsvirksomhet. Etter tredje ledd bokstav f regnes finansiering som bare ytes i «enkeltstående tilfeller», ikke som finansieringsvirksomhet. Bestemmelsene sett i sammenheng tilsier at dette unntaket angir den nedre grensen for den finansieringsaktiviteten som omfattes av loven. Kreditt- eller garantistillelse som går utover enkeltstående tilfeller, vil derfor som utgangspunkt omfattes, med mindre annet unntak i bestemmelsen kommer til anvendelse.
- (24) Klager har anført at det gjelder et selvstendig vilkår at finansieringen må utgjøre «virksomhet» for at finansforetakslovens regler om konsesjon skal komme til anvendelse. Klager mener at ordlyden må tolkes presiserende i lys av følgende uttalelse i NOU 1998:14 side 147:
- «Lån til eller garantistillelse for foretak hvor kredittyteren har en betydelig eierinteresse vil i de fleste tilfelle ikke være naturlig å karakterisere som en «virksomhet», og vil alene på dette grunnlag falle utenfor finansieringsmonopolet.»
- (25) Uttalelsen gjelder det tidligere unntaket for lån til eller garantistillelse for foretak der kredittyter hadde en «betydelig eierinteresse», jf. finansieringsvirksomhetsloven (1988) § 1-3 første ledd nr. 5.⁹ Bestemmelsen bygget på en tilknytning gjennom eierskap og tilsvarte til dels dagens konsernunntak. Forarbeidsuttalelsen kan isolert sett tale for at det også skal foretas en selvstendig vurdering av om aktiviteten har karakter av «virksomhet». Uttalelsen må imidlertid ses i sammenheng med det konkrete unntaket den knytter seg til, og med reguleringen i dagens § 2-1. Finanstilsynsklagenemnda finner ikke at forarbeidsuttalelsen gir tilstrekkelig grunnlag for å oppstille en annen eller høyere terskel for hva som skal anses som finansieringsvirksomhet enn det som følger av lovens

⁸ Vedtak om delegering av myndighet fra Finansdepartementet til Finanstilsynet FOR-2022-03-29-484 § 10 nr. 2.

⁹ Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner.

ordlyd og unntakene i § 2-1 tredje ledd. En naturlig språklig forståelse av «enkeltstående tilfeller» tilser at unntaket er avgrenset mot finansiering som skjer gjentatte ganger eller har et visst regelmessig preg. [REDACTED]

Unntaket i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav f kommer derfor ikke til anvendelse.

- (26) Det neste spørsmålet er om garantistillelsene omfattes av konsernunntaket etter finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav c. Etter bestemmelsen skal finansiering som ytes av et foretak til foretak i «samme konsern», ikke regnes som finansieringsvirksomhet. [REDACTED]

- (27) Ordlyden «samme konsern» avgrenser klart mot finansiering av foretak som ikke inngår i konsernet. [REDACTED]

[REDACTED] Finanstilsynsklagenemnda er enig i Finanstilsynets utgangspunkt om at det må foreligge tilstrekkelig tungtveiende rettskildemessige holdepunkter for å fravike denne avgrensningen gjennom en utvidende tolking.

- (28) Konsernunntaket viderefører tidligere finansieringsvirksomhetslov (1988) § 1-3 første ledd nr. 5, som igjen hadde bakgrunn i finansieringsvirksomhetsloven (1976) § 2 andre ledd nr. 7. Klager har vist til forarbeidsuttalelser til disse bestemmelsene som grunnlag for en utvidende tolkning. Ved vedtakelsen av finansforetaksloven ble kriteriet «betydelig eierinteresse» erstattet med «samme konsern», uten at denne innsnevringen ble nærmere omtalt i forarbeidene. Det er nylig trådt i kraft et unntak som innebærer at garantistillelse for «tilknyttet selskap» som nevnt i regnskapsloven § 1-4 heller ikke skal anses som finansieringsvirksomhet, jf. finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav d. Ettersom begrepet «tilknyttet selskap» også bygger på eiermessige tilknytningforhold kan Finanstilsynsklagenemnda ikke se at endringen får direkte betydning for saken, eller kan begrunne en utvidende tolkning av ordlyden i verken bokstav c og d.

- (29) I forarbeidene til 1976-loven ble det vist til at konsesjon ikke ble ansett nødvendig for «interne lånetransaksjoner innenfor en begrenset krets» når finansieringen stammet fra egenkapital eller institusjoner underlagt kredittpolitisk regulering.¹⁰ Det ble samtidig uttalt at «dersom et utviklingsselskap låner midler til eller fra ikke-finansielle foretak som de ikke har betydelige eierinteresser i, vil virksomheten falle inn under loven». Uttalelsene i forarbeidene til 1976-loven ble gitt i forbindelse med avgrensningen mot utviklingsselskaper og andre holdingselskaper og knyttet unntaket til en «betydelig eierinteresse». Uttalelsene gir derfor ikke tilstrekkelig støtte for at en rent avtalemessig

¹⁰ NOU 1974:1 side 58 spalte 1.

tilknytning gjennom et franchiseforhold kan likestilles med at foretakene inngår i «samme konsern».

- (30) Banklovkommisjonens uttalelse i NOU 1998:14 side 147 gjaldt utkast til en bestemmelse om konsernunntak i finansieringsvirksomhetsloven, som tilsvarer konsernunntaket i dagens finansforetakslov. Her uttalte kommisjonen at unntaket kun er «knyttet til finansieringsvirksomhet i samme konsern, og ikke forhandlergruppe som det åpnes for i § 2-5.». Klager mener at begrepet «forhandlergruppe» ikke nødvendigvis er tilstrekkelig beskrivende for enhver franchisemodell, [REDACTED]
- (31) Samlet sett forstår Finanstilsynsklagenemnda forarbeidene slik at flere av hensynene som klager har trukket frem, har vært relevante ved utformingen av unntakene for konsesjonskravet. Finanstilsynsklagenemnda mener at Banklovkommisjonens uttalelse viser at man var oppmerksom på avtalebaserte kjedetilknytninger, da forhandlergruppene bevisst ble holdt utenfor konsernunntaket, samtidig som det ble åpnet for at slike tilknytninger kunne falle inn under selgerkredittunntaket. Drøftelsene i forarbeidene er også gjennomgående knyttet til hvor stor eierinteresse som kreves for å omfattes av unntaket, og ikke om unntaket også kan omfatte tilknytningsformer som ikke bygger på eierskap. [REDACTED]
- (32) Klager har videre vist til at Finanstilsynet tidligere har tolket selgerkredittunntaket i finansforetaksloven § 2-1 tredje ledd bokstav e utvidende, og at systemhensyn tilsier en tilsvarende tolkning av bokstav c. Finanstilsynet opplyser i innstillingen at det i enkeltsaker fra 2016 til 2018 ble lagt til grunn en utvidende forståelse av selgerkredittunntaket, der foretak ga lån til kunder av foretakets autoriserte forhandlere eller franchisetakere, men ikke finansiering til franchisetakere som sådan. Det foreligger ifølge Finanstilsynet ikke forvaltningspraksis som gir støtte til en utvidende tolkning av konsernunntaket.
- (33) Finanstilsynsklagenemnda er enig med klager i at systemhensyn kan tale for at like begreper tolkes likt, dersom det ikke er holdepunkter for noe annet. Hensynene bak selgerkredittunntaket og konsernunntaket er imidlertid ikke fullt ut sammenfallende. Den eldre forvaltningspraksisen knyttet til selgerkredittunntaket har derfor begrenset vekt ved tolkningen av konsernunntaket, særlig sett i lys av den klare ordlyden i sistnevnte unntak.
- (34) Finanstilsynsklagenemnda er også enig med klager i at det er forhold ved den konkrete garantistillelsen som kan tale for at en utvidende tolking ikke nødvendigvis vil være i strid med formålet og hensynene bak reglene om finansiell stabilitet, forbrukervern og kundenes rettigheter overfor kreditorer. [REDACTED] Etter Finanstilsynsklagenemndas syn er disse forholdene likevel ikke tilstrekkelige til å fravike den avgrensningen som følger av ordlyden og de øvrige rettskildene.
- (35) På samme måte som Finanstilsynet mener Finanstilsynsklagenemnda at det er forhold ut over den bestemmende innflytelsen som skiller et konsernforhold fra et franchiseforhold. Et konsern opererer ofte som en samlet økonomisk enhet. [REDACTED]

[REDACTED] Dette er forskjeller som forarbeidene ikke drøfter, og som heller ikke er behandlet i forbindelse med det nye lovvedtaket.

- (36) Klager har videre anført at samfunnsutviklingen tilsier en utvidende tolkning. Etter Finanstilsynsklagenemndas syn må en eventuell utvidelse av konsernunntaket til også å omfatte franchiseforhold foretas av lovgiver.
- (37) Finanstilsynsklagenemnda er enig med Finanstilsynet i at det ikke foreligger tilstrekkelig tungtveiende holdepunkter i de øvrige rettskildene for å tolke konsernunntaket utvidende slik at det omfatter franchisetakere. [REDACTED]
- (38) Konklusjonen er derfor at [REDACTED] garantistillelser for forpliktelser [REDACTED] inngått av franchisetakere med franchiseavtaler med foretak i Bitastadkonsernet, skal regnes som finansieringsvirksomhet etter finansforetaksloven § 2-1 andre og tredje ledd.
- (39) Det kreves derfor konsesjon som finansieringsforetak for å stille de aktuelle garantiene etter finansforetaksloven § 2-1, jf. 2-9, med mindre Klager etter søknad gis dispensasjon etter § 1-6.

5.2 Søknad om dispensasjon

- (40) Søknaden gjelder dispensasjon fra konsesjonskravet for garantier [REDACTED]
[REDACTED] Spørsmålet er om garantistillelsene utgjør «særlige tilfelle» der det kan gis dispensasjon fra lovens bestemmelser, jf. finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd.
- (41) Ordlyden «særlige tilfelle» tilsier at terskelen for å gi dispensasjon er høy. Bestemmelsen viderefører den tilsvarende dispensasjonsbestemmelsen i tidligere lovgiving.¹¹ Tidligere forarbeider og forvaltningspraksis kan derfor være relevant også ved tolkningen av dagens bestemmelse. Bestemmelsen gir anvisning på en konkret og helhetlig vurdering. Etter tidligere forvaltningspraksis har det blant annet vært lagt vekt på om den aktuelle aktiviteten etter sin art er ment å omfattes av konsesjonskravet. Formålet bak konsesjonsreglene er derfor sentrale. Det er videre relevant å vurdere konsekvensene for finansiell stabilitet, finansieringsvirksomhetens art og omfang og risikoen for en uheldig utvanning av konsesjonsreglene.
- (42) Klager har vist til at det ble gitt dispensasjon i en lignende sak, jf. Finansdepartementets vedtak i sak 21/5321. Saken gjaldt lån fra Mestergruppen til medlemsbedrifter i Mestergruppen eller aksjonærer i slike medlemsbedrifter. [REDACTED]
[REDACTED] Saken gjaldt ikke franchiseforhold, men medlemsbedrifter og aksjonærer i medlemsbedrift knyttet til Mestergruppen. I departementets vedtak ble det

¹¹ Prop. 125 L (2013–2014) side 158.

vektlagt at det var tale om et beskjedent antall lån og et svært begrenset utlånsomfang sett i forhold til långivers finansielle størrelse.

(43)

Det foreligger likevel enkelte likhetstrekk. I Mestergruppen-saken ble det blant annet lagt vekt på hensynene bak konsesjonsregelverket ikke tilta at dispensasjonssøkeren måtte underlegges kravene som gjelder for finansforetak. Finanstilsynsklagenemnda er enig med klager at hensynet til forbrukervern ikke er fremtredende i den foreliggende saken, ettersom garantiene gjelder avtaleforhold mellom profesjonelle aktører. En dispensasjon i dette konkrete tilfellet vil heller ikke isolert sett ha nevneverdig betydning for finansiell stabilitet, sett hen til garantiens størrelse og den begrensede kretsen av foretak garantiene gjelder. At flere av de sentrale hensynene bak konsesjonsregelverket i begrenset grad gjør seg gjeldende, taler for dispensasjon.

(44) Forarbeidsuttalelsene som klager har vist til knyttet om avgrensningen av konsernunntaket, viser at tilknytningen mellom finansieringsyster og foretaket finansieringen gjelder, er et moment som kan tillegges vekt i vurderingen.

I rapporten som klager har vist til, fremgår det at det i 2019 var om lag 3600 franchisevirksomheter i Norge.¹²

]

(45) Når det gjelder eventuelle presedensvirkninger av en dispensasjon, ble dette ikke uttrykkelig vurdert i departementets vedtak. Finanstilsynsklagenemnda mener likevel at slike virkninger er et relevant moment i vurderingen. En dispensasjon [redacted], vil kunne få presedensvirkninger for andre franchisegivere med tilsvarende organisering og garantiordninger. En slik praksis vil være vanskelig å forene med forutsetningen om at dispensasjonen bare kan gis i «særlige tilfelle», og vil kunne innebære en uhensiktsmessig utvanning av konsesjonskravet. Den vil i praksis også kunne få noe av de samme virkningene som en utvidende tolkning av konsernunntaket, noe det etter drøftelsen i punkt 5.1 ikke er rettslig grunnlag for.

(46)

[redacted]

¹² [Fafo-rapport 2021:08 Franchise og konsern Omfang og særtrekk i privat tjenesteyting](#) s. 20.

¹³ Ibid. s. 11.

-
- (47) Klager har anført at dispensasjon kan innvilges på nærmere vilkår dersom det er bekymring for at dispensasjonen kan bli for vidtrekkende. Finanstilsynet har ikke kommentert denne anførselen nærmere. En forutsetning for å vurdere dispensasjon på vilkår er imidlertid at vilkåret om «særlige tilfelle» er oppfylt. Selv om dette vilkåret skulle være oppfylt, vil det dessuten som utgangspunkt bero på forvaltningens skjønn hvorvidt det skal innvilges dispensasjon, og eventuelt på hvilke vilkår. Ettersom drøftelsen ovenfor slår fast at garantistillelsene ikke utgjør «særlige tilfelle», finner Finanstilsynsklagenemnda ikke grunn til å vurdere dette nærmere.
- (48) Etter en samlet vurdering finner Finanstilsynsklagenemnda at garantistillelsene ikke utgjør «særlige tilfelle» som gir grunnlag for dispensasjon. Søknaden om dispensasjon tas derfor ikke til følge, jf. finansforetaksloven § 1-6 tredje ledd.

6 Avgjørelse

- (49) Finanstilsynsklagenemnda fatter etter dette følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Avgjørelsen er enstemmig.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur